

356

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 lipca 1949 r.

o pborze w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od zbieraczy Centrali Złomu.

Na podstawie art. 17 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413), art. 18 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414) oraz art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz. 174 oraz z 1948 r. Nr 12, poz. 94 i Nr 52, poz. 413) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatkowi obrotowemu i podatkowi dochodowemu w formie ryczałtu podlegają świadczenia wykonywane osobiście bez obcej pomocy przez osoby trudniące się zbiorem i dostawą odpadków użytkowych: żelastwa, druzgu żeliwnego, żelastwa użytkowego oraz złomu metali i stopów nieżelaznych do zbiornic i składnic Centrali Złomu.

2. Nie podlegają podatkowi w formie ryczałtu świadczenia wykonywane przez podatników prowadzących księgi handlowe lub uproszczone.

§ 2. 1. Zryczałtowany podatek wynosi 5% sumy każdorazowo wypłacanej z tytułu należności za wykonane świadczenia.

2. Określone w ust. 1 stawki zryczałtowanego podatku obejmują również opłatę za kartę rejestracyjną.

§ 3. 1. Do obliczania i poboru zryczałtowanego podatku od osób określonych w § 1 obowiązana jest Centrala Złomu, jej oddziały, zbiornice i składnice przy każ-

dej wypłacie z tytułu należności za dostarczone odpadki użytkowe.

2. Za zbiornice i składnice, o których mowa w ust. 1, uważa się zbiornice i składnice Centrali Złomu oraz zbiornice i składnice działające na rzecz Centrali Złomu na podstawie umów z nią zawartych.

3. Pobrane kwoty zryczałtowanego podatku obowiązani są płatnicy, określani w ust. 1, wpłacić władzy podatkowej właściwej według miejsca położenia zbiornicy lub składnicy w terminie do dnia 7 miesiąca następnego za miesiąc poprzedzający.

4. Płatnicy, określani w ust. 1, mają obowiązek prowadzenia ewidencji pobranych z tego tytułu kwot oraz składania właściwym władzom podatkowym przy wpłacie tych kwot wykazów wskazujących osobę podatnika oraz podstawę obliczenia i wysokość pobranego podatku.

§ 4. Wpłacanie zryczałtowanego podatku na podstawie niniejszego rozporządzenia nie zwalnia podatników od obowiązku podatkowego w podatku obrotowym i podatku dochodowym, jeśli idzie o wykonywanie innych świadczeń, aniżeli określone w § 1, oraz o dochody z pozostałych posiadanych przez podatnika źródeł przychodu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Minister Skarbu: K. Dąbrowski

357

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 sierpnia 1949 r.

w sprawie wymiaru, poboru i administracji funduszu „D” S.F.O.

Na podstawie art. 7 ust. 3 oraz art. 18a ust. 3 art. 31a ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 10, poz. 74, Nr 36, poz. 256, Nr 52, poz. 415 oraz z 1949 r. Nr 7, poz. 42 i Nr 21, poz. 136) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Żegluga i Handlu Wewnętrznego, co następuje:

§ 1. 1. Płatnikami składek oszczędnościowych na fundusz „D” S.F.O. są: Centrala Rybna i przedsiębiorstwa upoważnione przez Ministra Handlu Wewnętrznego.

2. Płatnicy określani w ust. 1 obowiązani są do pobierania składek oszczędnościowych od uczestników funduszu „D” w wysokości ustalonej w art. 31b ust. 2 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania przy każdej wypłacie z tytułu lub na poczet należności za dostarczone ryby.

3. Pobrane składki oszczędnościowe obowiązani są płatnicy, określani w ust. 1, przelać do właściwego według miejsca zamieszkania rybaka urzędu skarbowego w terminie do dnia 15 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.

4. Płatnicy określani w ust. 1 obowiązani są do prowadzenia ewidencji pobranych kwot z tytułu składek oszczędnościowych na fundusz „D” S.F.O. i składania właściwym urzędem skarbowym przy wpłacie tych kwot w dwóch egzemplarzach wykazów, wskazujących osobę uczestnika funduszu oraz podstawę obliczenia i wysokość pobranej składki oszczędnościowej.

§ 2. Jeżeli uczestnicy funduszu „D” S.F.O. dokonują sprzedaży połowów również innym nabywcom, aniżeli wymienionym w § 1 ust. 1, obowiązani są wpłacać składki oszczędnościowe, przypadające od kwoty uzyskanej ze sprzedaży tych połowów, do właściwego urzędu skarbowego w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, składając jednocześnie w dwóch egzemplarzach wykaz wskazujący nabywców, ilość sprzedanych ryb oraz kwoty uzyskane ze sprzedaży.

§ 3. Podstawę obliczenia składki oszczędnościowej od uczestników funduszu „D” S.F.O. stanowi kwota uzyskana każdorazowo ze sprzedaży połowu w stanie surowym lub przetworzonym.

§ 4. 1. Urzędy skarbowe obowiązane są przelewać zebrane w trybie §§ 1 i 2 wpłaty na fundusz „D” S. F. O.

do Pocztovej Kasy Oszczędności (P. K. O.) najpóźniej do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, dołączając po jednym egzemplarzu wykazów określonych w § 1 ust. 4 i w § 2.

2. Zgromadzone do dnia 31 grudnia 1948 r. wkłady oszczędnościowe na fundusz „A” S.F.O. od samodzielnych rybaków kutrowych P.K.O. przeleje na fundusz „D” S.F.O. z zarachowaniem na poszczególne wkłady oszczędnościowe uczestników funduszu „D” S.F.O.

§ 5. Wkłady oszczędnościowe uczestników funduszu „D” S.F.O., zgromadzone w P.K.O., lokowane będą w Banku Rolnym na cele inwestycyjne rybołówstwa morskiego. Do czasu uruchomienia Banku Rolnego funkcje jego w tym zakresie spełniać będzie Państwowy Bank Rolny, w dalszym ciągu nazywany „Bankiem”.

§ 6. Bank wpłacać będzie do P.K.O. na rachunek S.F.O. do dnia 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku odsetki od lokat w wysokości ustalonej corocznie przez Ministra Skarbu.

§ 7. Administracja oraz nadzór nad funduszem „D” S.F.O. i wkładami oszczędnościowymi uczestników tego funduszu prowadzone będą w trybie ustalonym dla funduszu „A” S.F.O.

§ 8. Z lokat otrzymanych z P.K.O. (§ 5) Bank udzielać będzie pożyczek uczestnikom funduszu „D” S.F.O. na cele inwestycyjne w ramach planu inwestycyjnego rybołówstwa morskiego, a w szczególności na remonty, uzupełnienie taboru i sprzętu rybackiego.

§ 9. Ustala się następujące warunki udzielania pożyczek określonych w § 8:

- 1) pożyczki mogą być udzielane tylko na podstawie opinii Społecznej Komisji Planu Połowów, powołanej przez Ministra Żeglugi;

- 2) okres spłaty pożyczki powinien być dostosowany do możliwości płatniczych uczestnika i odpowiadać okresom amortyzacyjnym taboru i sprzętu rybackiego, na remont którego pożyczka została udzielona;

- 3) pożyczki będą oprocentowane w wysokości 5% w stosunku rocznym;

- 4) bank powinien zabezpieczyć udzielone pożyczki według zasad przyjętych w bankowości;

- 5) bank ma obowiązek kontrolowania, czy pożyczka została użyta na cele, na które ją przyznano. W przypadku stwierdzenia uchybień Bankowi służy prawo wstrzymania dalszych rat pożyczki oraz zarządzenia zwrotu rat już wypłaconych z przypadającymi odsetkami.

Bank składa Ministrowi Skarbu i Ministrowi Żeglugi sprawozdania kwartalne z udzielonych z funduszu „D” S.F.O. pożyczek inwestycyjnych oraz z posiadanych na ten cel kredytów.

§ 10. W sprawach nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem mają odpowiednio zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1948 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 106).

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Minister Skarbu: w z. *W. Trąmpczyński*

Minister Żeglugi w z. *L. Bielski*

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

358

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 6 sierpnia 1949 r.

w sprawie wykonania dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o zmianie niektórych przepisów prawa o stowarzyszeniach.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 335) o zmianie niektórych przepisów prawa o stowarzyszeniach zarządzam, co następuje:

§ 1. Będące osobami prawnymi stowarzyszenia, zrzeszenia i inne organizacje, mające na celu wykonywanie kultu religijnego, składają pisemne podania o zarejestrowanie w trybie przepisanych w art. 19 prawa o stowarzyszeniach.

Do podania należy ponadto dołączyć:

- a) wykaz oddziałów, pododdziałów i kół terenowych z podaniem nazwisk i adresów członków ich kierownictwa,
- b) wykaz instytucyj, zakładów wychowawczych, leczniczych, gospodarczych itp. oraz przedsiębiorstw prowadzonych przez zrzeszenie,
- c) wykaz majątku nieruchomości.

§ 2. Zrzeszenia, mające na celu wykonywanie kultu religijnego, które nie są osobami prawnymi, składają pisemne zgłoszenia do urzędów wojewódzkich miejsca ich siedziby za pośrednictwem właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej; zgłoszenia powinny zawierać dane wymienione w art. 12 prawa o stowarzyszeniach.

§ 3. Związki religijne (wyznania) prawnie nie uznane składają pisemne podania o zarejestrowanie albo pisemne zgłoszenia Ministrowi Administracji Publicznej za pośrednictwem terenowo właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

§ 4. Podania o zarejestrowanie zrzeszeń, wymienionych w § 3, powinny odpowiadać wymogom art. 19 prawa o stowarzyszeniach oraz § 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, zgłoszenia — wymogom art. 12 prawa o stowarzyszeniach.

§ 5. Zakony i kongregacje duchowne składają podania o uregulowanie swojego bytu prawnego Ministrowi Administracji Publicznej za pośrednictwem terenowo właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

§ 6. Do podania, wymienionego w § 5, należy dołączyć:

- a) 4 egzemplarze statutu (konstytucji) zakonu lub kongregacji duchownej;
- b) spis członków zarządu (kierownictwa prowincji lub zakonu albo kongregacji duchownej) z podaniem funkcji,
- c) wykaz oddziałów (domów) oraz imienny spis członków kierownictwa oddziałów (domów),